

har ikke selv fundet paa at sætte nogle Tal. Det vil imidlertid altid nærmere kunne blive oplyst, hvad Grunden maatte være til denne Uoverensstemmelse.

Naar det ærede Medlem dernæst mente, at Statistisk Bureau har indladt sig paa, skulle vi sige, at spaa om, hvor mange Arbejdere der vil være afrejst til de forskellige Terminer, idet der i en Skrivelse af September i Aar er angivet, hvilke Arbejdere der har forladt Landet henholdsvis i November og December Maaned, saa gør jeg opmærksom paa, at det udtrykkelig fremgaar af Bureauets Skrivelse, at det er de paagældende Arbejdsgivere, der have opgivet, at saa og saa mange vilde afrejse før den 1. Oktober, saa og saa mange før den 1. November o. s. v. Om de virkelig ere afrejste, ved man jo ikke, og det er der heller ikke sagt noget om. Men det er altsaa paa Grundlag af disse Opgivelser om, hvornaar de paagældende vilde afrejse, at Bureauet har foretaget sin Undersøgelse, og det har selvfølgelig ikke givet det ud for mere, end det er: en Opgivelse af, at de paagældende vilde rejse paa de og de forskellige Tidspunkter.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) mente, at man foruden at høre de interesserede Parter, navnlig Arbejdsgiverne og dem, der føre Tilsynet, ogsaa burde have hørt Arbejderne. Det ærede Medlem erkendte, at det maaske var lidt vanskeligt at faa at høre, hvad de polske Arbejdere mente, men fandt, at saa kunde man i det mindste have spurgt de danske Arbejdere. Ja, men hvis jeg ud fra det ærede Medlems Betragtninger skulde slutte mig til, hvad de danske Arbejdere vilde tage Hensyn til, naar de skulde udtale sig, saa vilde det jo blive til den Indflydelse, som de udenlandske Arbejders Indvandring har og vil kunne faa paa Arbejdsløn og Arbejdstid o. s. v. her i Landet. Men dette er jo ikke et Forhold, som der i mindste Maade er tænkt at lovgive eller bør lovgives om. Her er, som det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (A. Lund) sagde, Tale om at skaffe de paagældende den bedst mulige Retsstilling, og der er ikke Tale om at regulere Arbejdsløn eller Arbejdstid, og jeg synes, det vilde være et bagvendt Forhold, om vi indlod os paa for de udenlandske Arbejdere at fastsætte, være sig Arbejdsløn eller Arbejdstid, naar vi ikke have gjort det for de indenlandske. Jeg indrømmer, at der er visse Omraader, Fabrikvirksomheder o. s. v., hvor der dels er fastsat og med Grund kan fastsættes Bestemmelser med Hensyn til Arbejdstid og ogsaa med Hensyn til visse

Arbejders Anvendelse i visse bestemte Virksomheder, men saa længe vi paa de Omraader, hvor de udenlandske Arbejdere i det væsentlige anvendes, ikke have Bestemmelser om Arbejdstid eller Arbejdsløn, vilde det være lidt mærkeligt, om man begyndte med at fastsætte saadanne for de udenlandske Arbejders Vedkommende.

Det ærede Medlem rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, om Bestemmelsen i § 15, der siger, at den, der ved Løfter eller anden Paavirkning retsstridig bevæger udenlandske Arbejdere til at udeblive fra eller i Utide at forlade det af dem kontraktmæssig overtagne Arbejde, straffes med Bøder fra 50 til 1.000 Kr., ogsaa kunde finde Anvendelse, hvis man f. Eks., naar der var Strejke paa en Herregaard, fra danske Arbejders Side søgte at formaa de udenlandske Arbejdere til at deltage i en saadan Strejke. Jeg gaar ud fra som givet, at Lovens Bestemmelse i saa Henseende vil finde Anvendelse, og det ligger i, at der jo simpelt hen her er Tale om at bryde de Kontrakter, som de paagældende Arbejdere ere indgaaede paa. Jeg har rigtignok forstaaet Bestemmelsen som værende i lige saa høj Grad et Værn for Arbejderne som for Arbejdsgiverne, idet man vil gøre, hvad man kan, for at forhindre, at nogen forlokker de paagældende udenlandske Arbejdere til at bryde en Kontrakt, som de ere indgaaede paa. Dette at bryde en Kontrakt kan faa og vil selvfølgelig faa mere ubehagelige Følger for de paagældende Arbejdere, end det maaske faar for Arbejdsgiveren — i hvert Fald kan Arbejdsgiveren da ikke ifalde nogen Bøde, fordi hans Arbejdere have brudt Kontrakten. Dette at forlede de paagældende til at bryde en Kontrakt synes jeg derfor med Rette bør kunne medføre, at den, der har forledt dem til det, ifalder en Bøde; og det er selvfølgelig lige galt at forlede Folk til at bryde en Kontrakt, enten det er under en Strejke eller paa et andet Tidspunkt.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), som jeg for øvrigt allerede har tilladt mig at gøre et Par Bemærkninger til, gjorde opmærksom paa, at der navnlig for Lolland-Falsters Vedkommende paa dette Omraade paaføres særlig Amterne store Udgifter til Politi, Sygehuse og i Anledning af Hjemsendelse. Jeg erkender, at det kan være og er ret ubehageligt for de paagældende Amter, men at lægge disse Udgifter med en større eller mindre Part over paa Statskassen, synes jeg dog vilde være ret betænkeligt. Man vil ikke, synes jeg, med Rette kunne forlange, at det hele Samfund, det offentlige, skulde bære